

”אסיר בלב העיר” מאת ניל סיימון

דמות: עדנה

מל?...מל, אני בבית.
אתה בטח רעב. אני מסדרת לך צהרים ברגע...
לא יכולתי לצאת מהמשרד לפני רבע לאחת ואז הייתי צריכה לחכות רבע-
שעה לאוטובוס...הפקקים בשעות האלה... הבאתי פשטידה, זה בסדר?
אין לי פשוט זמן להכין שום דבר היום, קופרמן רוצה שאני אחזור לפני
שתיים, נכנסו לנו פתאום המון פרויקטים השבוע...הוא שאל אם אני
אוכל לעבוד שבתות מעכשיו עד סוף השנה אבל אמרתי לא שאני לא
חושבת...
זאת אומרת, שעות נוספות לא יזיקו לנו כלכלית, אבל אני לא רוצה
לבלות גם את השבתות שלי במשרד. גם ככה אנחנו בקושי מתראים...
בוא הנה, דבר איתי בזמן שאני מארגנת לנו אוכל. יש לי רק שלושים
וחמש דקות היום...
הרגליים הורגות אותי. אני לא מבינה בשביל מה נתנו לי שולחן אם כל
החודש לא הייתה לי דקה לשבת...
אה, מותק, הבאתי לך את ה'ספורט-אילוסטרייטד'...קופרמן אמר שיש
שם כתבה מעניינת על הניקס, הוא חשב שאולי זה יעניין אותך...
אני צריכה לזכור לא לעבור דרך טיים-סקוור בחזור - יש שם הפגנה של
הומלסים ו-SALE של סוף עונה- אלפי אנשים- אני מקווה שהם לא
ירמסו את ההומלסים בדרך לחנויות... מה שאנשים יעשו כדי לקנות
בזול...בוא, שב, הבאתי גם מיץ עגבניות...זה יותר בטוח ממים, שמעת על
המטורף ההוא עם דשן החקלאי?
הוא הולך לבקש ממני לעבוד לילות, אני בטוחה, ואני פשוט לא יודעת מה
להגיד לו...זאת אומרת, הוא כל-כך נחמד אלי, קונה לי סנדוויצ'ים
פעמיים או שלוש בשבוע -לא שזה לא מגיע לי, עם איך שעבדתי בחודש
שעבר- אבל אני פשוט לא רוצה לבלות שם את הערבים שלי, כי כשאני
מגיעה הביתה בקושי נשאר לי כוח לדבר...אין לי מושג מאיפה כל
האנרגיה, בטח אגרתי אותה איפשהו במשך עשרים ושתיים השנים
האחרונות...עכשיו, סוף-סוף מצאתי את עצמי...
אני חייבת להפסיק לדבר, אני בכזאת התלהבות שזה פשוט לא ייגמר...אז
מה שלומך, מותק? אתה מרגיש טוב?...מל? אתה בסדר?